

UDE paa den brede Hovedlandevej rullede Distriktslæge Gaardbo ad Hjemmet til. Hans lille træskoformede Køreværk kastede en umaadelig Lyskegle foran sig og viste som en Troldlygte en glidende Række dagklare Billeder af Landevejen med dens afbladede Popler, dens Skærvebunker og Vejpytter. Taagen var dreven bort. Aftenen var lys og mild og stille. Men i rasende Fart jog nogle mørke Skyer henunder Stjernehimlen som Røg fra en Verdensbrand et Sted langt borte.

Da Doktoren kørte forbi Landsbyen, havde han vendt Blikket ned mod Præstegaarden og set Lys i Broderens Vinduer. Og hans Tanker var endnu hos ham. Derfor saae han uvilkaarligt flere Gange op efter *Kassiopeia*, der var det Stjernebillede, de som Drengene mest havde elsket. Det var jo her, Tyge Brahes forsvundne Stjerne havde straalet, og de drømte dengang begge to om at blive store Astro-
nomer, der ligesom deres berømte Landsmand opdagede nye Stjerner og Kometer. I de koldeste Vinteraftener stod de ude i Sneen og stirrede sig højtideligt svimle, mens de studerede den blinkende Klodevrimmel ved Hjælp af et Stjernekort; og det var Johannes, der var den allerivrigste. Han udfandt nye Billeder og gav mange af de smaa Stjerner Navne, idet han efterhaanden opkaldte hele Familjen. Men en Dag havde deres Far forbudt dem disse Himmel-